

Ladik Katalinközreadja

Cinóberfeszt

részlet a készülő regényből

Tizenkét hamisítvány – Andrew Warhola képei a mennyezeten – Andy Warhol filmjei a monitorokon – Zenél és szaval a Cinóberkar – Egy feketecsiptkeruhás nő lebeg az asztal fölött – Szibériai dorombhang

A belvárosban egy cinóberpiros plakáton felfedeztem névrokonom, az újvidéki színésznő és költőnévét. Északi szél borotválta az épületek málló vakolatát, és városi szemét keverékét zúdította a járművekre és a közöttük botorkáló gyalogosokra. Egy szabálytalanul parkoló gépkocsi felszorított egy házfalhoz, így egészen közletről láthattam a multimedialis eseményt hirdető plakátot: fehér alapon nagy, piros betűkkel CINÓBERFESZT. Az est színhelye Budapest, Merlin klub 1995. január 14-e, 22óra.

A plakát legnagyobb részét egy derűs, fiatal nőkből és férfiakból álló csoportkép alkotta. Az öltözékük (jelmezük?) és hajviseletük a húszas és negyvenes évek közötti időket idézte. Figyelmesen tanulmányozni kezdtem a női alakokat, hátha felismerem közöttük az újvidéki színésznőt. Igaz, számottevő fénykép birtokában vagyok, mely őt ábrázolja, mégsem tudtam egyértelműen felismerni névrokonomat a plakáton látható nyolc nő közül. Két sötéthajú fru-fru frizurás nő hasonlított ugyan hozzá, mégsem mertem állítani, hogy valamelyikük ő lenne. Később egy apróbetűs szöveget vettem észre a tizenkét főt ábrázoló csoportkép jobb szélén. Nagyon félre kellett fordítani a fejemet, hogy el tudjam olvasni a függőleges képaláírást:

Zinnoberfest, Hannover 1928. L. 7.

A kékbetűs, kivilágított MERLIN felirat alatt míves, kovácsoltvasból készült kapu és huzatos, sötét kapualj, majd ajégpáncéllal és hóval borított rögös udvar. A színházépület alagsorában, közel a pénztárhoz, egy könyvárús pultján felfedeztem névrokonom *Jegyesség* című

verseskötetét. Megvásároltam a könyvet. A borítón ez volt olvasható: „Az a hír járta rólam, hogy Újvidék főterén, teljesen meztelenül, egy ezüstbiciklin karikáztam végig. Az ehhez hasonló áltörténetek vagy történetek vezettek végül is igazi és jelképes kiűzetésemhez...”

A rendezvényre az első emeleten, a színházterem melletti étteremben került sor. Érkezésemkor már majdnem minden asztalnál ültek, ezért a fellépő művészek számára fenntartott asztalhoz közeli asztaltársasághoz ültem, ahol még volt szabad szék. A gyér világításban nem fedeztem fel ismerős arcot.

– Ezek a mai faszfejek azt sem értik, hogy a reinkarnáció nem azonos a múlt-utazással – mondta tőlem balra egy borízú férfihang, ügyet sem vetve a filmvetítésre. – Az időbeli utazás feltalálásával egyidőben a jövő lényei között létrejön majd egy olyan jellegű megállapodás, mint az incesztus-tilalom volt az emberiség eddigi történetében, de ez a megállapodás az időutazást fogja tiltani.

Jött a pincér, kértem egy konyakot. A terem mennyezetének egy tőlem távol eső részére festményeknek, rajzoknak tűnő alkotásokat vetítettek – gondoltam, mert két egymásra rakott asztal tetején egy fickó szónokolt a művekről, de ilyen távolságból nem tudtam megállapítani, hogy a műalkotásokat a mennyezetre vetítették, vagy oda lettek „kiállítva” és azt sem, hogy ki a szerzőjük. A pincér meghozta a konyakot, és rögtön rendeltem még egyet. Az a férfi az asztalokból felépített toronyból ismeretterjesztő előadásba kezdett Andy Warhol filmjeiről, amikor elkezdődött a filmvetítés. EGY FÉRFI RAKTÁRBAN, VAGY GYÁRBAN, DOBOZOK ÉS NARANCSOSLÁDÁK KÖZÖTT HAJLONG, GYORS SNITTEK, DOBOZGYÁRAK, DESZKAFÉRFI, HAJLONGÓ NARANCSSNITTEK, FÉRFIDOBOZOK, DESZKANADRÁG, HAJLONGÓ KABÁTNARANCS.

– Engem a reinkarnáció jobban érdekel – szólalt meg a mellettem ülő nagyon fiatal, hosszú hajú lány és belefúrta magát a fiújába. A fiú elnevette magát.

– Képzeljétek – mondta az egész asztaltársaságnak, tekintetével engem is belevont a társaságba –, azt szeretné, hogy hatyúként szülessen újra.

A lány kissé elröstellte magát, de aztán dacosan felkapta fejét.

– Bárcsak narancsosláda lehetnék egy úrhajón száz év múlva! – sóhajtott hangosan a fiú. Általános röhej.

Közben megérkezett a második konyakom. A fellépő szereplők meglehetősen fáradtnak, lehangoltnak tűntek, senki sem figyelt fel igazán a filmvetítésre. Egy feltűnően sima és fehér bőrű, lágy arcvonású, harminc év körüli férfi ördög-maszkot viselt a fején. Arca fölött egy ördög-homlok emelkedett, abból két kis tömör szarv dudorodott ki. Sok bort ivott. Ártatlan bárgyúság és szomorúság volt a mosolyában.

– Tehát a múlt-utazás módját feltaláló kor lényei szembe találják majd magukat egy, a még távolabbi jövőben élő és működő istenszerű lények tilalmával – hallottam ismét a borízú férfihangot. – A jövőben létrejövő, a múltba visszatekintő, a múltra hatni képes, de nem akaró istenszerű lényről a jelenre vonatkoztatva azt se lehet állítani, hogy van – hiszen még nincs – és azt sem, hogy nincs – hiszen lát minket és hatni is tudna, ha akarna – és akar is, ha időanarchiához vezető idő-utazást tapasztalna.

– Én szeretnék részt venni egy tanfolyamon – szólalt meg ismét a fiatal lány – ahol megtanítanak arra, hogyan ismerjem fel és emlékezzem vissza előző életemre. Szerinted egy ilyen tanfolyamon való részvétellel megszegném az idő-utazásra vonatkozó tilalmat?

A kis pódiumon öt-hat fiatal nőből és férfiből álló csoport prózai szöveget és verseket adott elő. Az asztalon levő szórólapról ezt betűztem ki:

1. NICK CAVE:

FORMA-1-ES TRILÓGIA
AZ ELVIS NEVŰ POKOLKERÉK (OLAJOS-
SPORTAUTÓS-KRÉMES) ARANYKUPA –
VULVAOLAJ

2. LYDIA LUNCH:

ÁRVÁK (BABY-DOLL) FORRÓ GUMI

3. HENRY ROLLINS: HÜLYE KÖLYÖK

A szórólap olvasása közben arra lettem figyelmes, hogy konfliktus alakult ki a pódiumon felolvasó ADRENALIN nevet viselő nő és a nézők asztalánál ülő lány között.

– Hagyd már abba, unalmas vagy! – kiáltott fel a lány.

ADRENALIN kissé zavarba jött, de nem hagyta abba a felolvasást. A lány ismét bekiabált.

– Elég volt belőled! Hagyd abba!

– Tudod mit – szólt hozzá ADRENALIN – intézzük el ezt az ügyet az udvaron. Bokszoljunk egyet? De nem, inkább intézzük el most rögtön! – mondta és egy ugrással lent teremtett a vele szemben ülő lánynál és egy pofont adott neki. Ez az incidens felélénkítette, és eszembe juttatta idejövetelem valódi célját. Felálltam, hogy megkeressem névrokonomat, az újvidéki költőnt. Az első emeletről a kijárat felé vezető széles, kanyargós lépcsőn át kellett vergődnöm az egybegyűltek tömegén, hogy az alagsorban levő öltözőbe jussak.

Az öltöző ajtajánál felismertem a részemről nagyra becsült, vöröshajú költőnt, akinek verseit szívesen közöltem annál a hetilapnál, ahol dolgozom. Hozzá siettem és megszólítottam. Kiderült, hogy ő is az

újvidéki költőnt kutatja, jó ismerősök, barátnök. Benyitottunk az öltözőbe.

A teremben nem volt senki, egy nagy ping-pongasztal volt középen teledobálva ruhaneművel, táskákkal, szatyrokkal. Néhány szék is volt még, azokon is táskák, ruhanemű. Ekkor egy valóságértlenül vibráló, furcsa hangot hallottunk. Nem tudtuk megállapítani, honnan jön a hang. Néhány lépést tettünk, és ekkor láttuk, hogy az asztalon a sok kabát és táska között, fekete csipkeruhában, lehunyt szemmel egy sötéthajú nő fekszik. A vöröshajú nő elindult a fekvő nő felé, de mielőtt megérintette az alvónak tűnő nőt, megtorpant. Mindkettőnk hatalmába kerített ez a különös, emberi hanghoz, vagy még inkább a doromb hangjához hasonló, hosszúívú, agyvelőig hatoló vibráció.

Kimeredt szemmel, lélegzetfojtva álltam néhány másodpercig. Ekkor a terem túlsó zugában megpillantottam egy nekünk háttal álló, magas férfit, akinek hosszú haja copfba volt fonva. A vöröshajú nőre néztem. Láttam, haja emelkedni kezdett, néhány pillanat múlva a hatalmas hajkorona már égnek állt. A nő halotsápadt lett és követtem rémült tekintetét. A fekete csipkeruhás nő még mindig lehunyt szemmel az asztal fölött mintegy húsz-harminc centiméternyire lebegett a levegőben. A háttal álló férfi mellkasa szabályos időközökben kitágult, válla felemelkedett, nyaka megdagadt. Meg voltam győződve, hogy az ő gondolatait hallottam az agyamban tisztán, kivehetően: „Egy hang. Egy és más. Valahol sajátom. A számon jön ki legalábbis. Mint mindig. Ahogy sose. Úgymond a feszítés pengéjével fölszeletelten. Egy darab felhang. Sokból mindig valamelyik. Persze és. „És”: az alaphang, úgy értem. A mindenkori váza. Nem személyes. Hang. Felhangbőrnélkül. Ülökés hallgatom. Kettő, és egyik sem az enyém. Vigyen. Hagyom. Hallgatom. A testem énekel. TUVA.”

Nem bírtam visszatartani a pisilést. Véget ért a hang, és én elrohantam a vécébe. Levettem a nedves bugyit és ADRENALIN hangját hallottam a szomszédos fülkében.

– Én csak egy Sartre-darabot láttam, amelyben a többi szereplő által szenvedélyesen ostromolt vonzó arisztokrata hölgyet egy vállas, magas, szakállas fiú játszotta, és utolsó cseppjéig kiélvezte azokat a helyzeteket, amelyekben jó nőnek lenni. Szóval, gyaníthatólag a férfiak is tudják, mi a jó nekik.

Elcsendesedett egy kis időre, pisilt, majd lehúzta a vizet. Utána jó hangosan folytatta a vízcsapnál.

– Tényleg, fejek, mit szeretnétek? Aztán vitatkozhatnánk jó hosszan és agresszíven arról, hogy a nők megnyíben akadályozzák például az apaságtudat kialakulását, hogyan manipulálják a férfiakat a terhesség, a szülés, menstruáció, női orgazmus körüli mesterséges homállal.

A másik nő, aki nem szólalt meg, befejezte a hányást. Megvártam, amíg kimennek. Vízengedtem a mosdóba, hogy levigye a hányás maradékát és a tükörbe néztem. Egy ismeretlen, negyvenöt év körüli nő nézett rám.

GYÖRGYDEÁK GYÖRGY - AZ UTOLSÓ ZARIKA'M

Tisztelt Olvasó!

A Cigányfúró 1994. évi számai, valamint az 1995-ben megjelenő hat száma megrendelhető postai pénzes utalványon az alábbi címen:

Cigányfúró szerkesztősége
1055 Bp. Bajcsy-Zsilinszky út 72.

Előfizetési díj összesen 640,- Ft + postaköltség – példányonként Budapestre 32,- Ft, vidékre 41,- Ft.

Hol kapható el a Cigányfúró? Az alábbi helyeken folyamatosan:

Írók Boltja (VI., Andrásy út 45.), Balázs Béla Stúdió (V., Bajcsy-Zsilinszky út 36–38.),
Rátkay Klub (VI., Városligeti fasor 72.), Cirko-Gejzír (VIII., Lőrinc pap tér 3.),
Kossuth Klub (VIII., Múzeum u. 7.), Pont Könyvesbolt (V., Mérleg u. 6.),
Fiatal Művészek Klubja (VI., Andrásy út 112.), Örökmozgó (VII., Erzsébet krt. 39.),
Hunnia Kávézó (VII., Erzsébet krt. 26.), Kosztolányi Művelődési Ház (IX., Török Pál u. 3.),
Szindbád Mozi (XIII., Szent István krt. 16.), Atlantisz Könyvsziget (1053 Piarista köz 1.),
Odeon Kft. (XIII., Hollán Ede u. 7.), Tabán Mozi (I. Krisztina krt. 87–89.),
Balassa Könyvesbolt (1027 Margit krt. 1.), Művész Mozi (1066 Teréz krt. 30.),
Blue Box Mozi (1092 Kinizsi u. 28.), Századvég Könyvesbolt (1053 Veres Pálné u. 4–6.),
Liget Galéria (1146 Ajtósi Dürer sor 5.), Graffiti Mozi (1085 József krt. 63.),
Király utcai Könyvesház (1068 Király u. 50.), Talentum Könyvesbolt (1055 Bajcsy-Zsilinszky út 62.),
Szokoly Antikvárium (Veszprém, Szabadság tér 13.), József Attila Könyvesbolt (7400 Kaposvár, Fő u. 33.)

A lapot nem a Magyar Postán, hanem Antin keresztül terjesztjük.